

J. P. Peterson

Paljud ei pruugi seda mõista, aga lääne tsivilisatsioon on juba tükimat aega finantseerinud ning hoidnud ohtlikke inimesi, kes painutavad noorte inimeste meeli läbi vastasseisule tugineva ideoloogia. Nad on teinud oma elu ülesandeks õõnestada Lääne tsivilisatsiooni ennast. Mida nad peavad korrumppeerunuks, rõhuvaks ning patriarhaalseks. Paljude riikide maksumaksjad ning ülikooli ealiste noorukite vanemad, kes oma laste õpingute eest maksavad, maksavad andamit just selle nihhilistliku idee kandjaile.

Nende majanduslik toetus läheb isikuile, kes usuvad ja õpetavad, et tõde maailmas on subjektiivne. Et isegi inimeste sootunnused on "sotsiaalselt konstrueeritud" ja et kõik maailma hädad, eriti just n.n. kolmandas maailmas, on põhjustatud lääne imperialismist.

Need on post-modernistid, kes suruvad oma n.n. "progressiivseid" ideid läbi õppe ja aktivismi. Sageli just ülikoolides. Ent tulemuste asemel on sageli tagajärjed, sest nood aktivistide gängid ei ole pahatihti muud, kui ideoloogiliselt laetud noored, kes püüavad vägivaldselt sundida vaikima loengute pidajaid, kelle mõtted neile (või nende juhendajatele) ei meeldi. Ning kui võim/juhtkond antud aktivismile allub, lähevad käiku mehhanismid, mis peaks iga lääne tsivilisatsiooni liikme õudusest tarduma panema.

Olgu see siis keelekasutuse "reguleerimine" (keelepoltisei), kus inimestele "mainitakse" Orwelliliku düstopia moel, mida nad tohivad ja ei tohi öelda. Isegi siis, kui ei kutsuta üles mingitele korratustele, vaid puudutatakse "tabu" teemasid nagu rass, kuritegevuse ja teatud ühiskonna kihtide vahelised seosed, religioossed tavad, soorollid jpm.

Ülikoolide ja ka riikide ametnikud ja ametkonnad, mille eesmärk on tegeleda "diskrimineerimisega võitlemisega", mis aga ise muutuvad õige pea diskrimineerijaiks.

Selle kõige taga on ideoloogiline vool, mis sai tugevama hoo sisse eelmise sajandi 60'ndail ja 70'ndail, kuid mille juured

lähevad lausa 19. sajandisse.

Ei tea kuidas Eestis, aga paljudes (eriti just Põhja-Ameerika) ülikoolides ja kolledžites ei õpetata enam noorukeid mõtlema kriitiliselt, kirjutama selgelt ja rääkima arusaadavalt, vaid painutatakse neid mõtlema nii, kuidas on kasulik post-modernistlikule ja neo-marksisistlikule agendale.

Et antud ideoloogilist voolu mõista või sellele vastu astuda, tuleb see esiti lahti mõtestada.

Esiteks: Nende uueks "kolmainsuseks" on kolm aspekti, millele nad palju energiat panustavad.

1) Mitmekesisus

2) Võrdsus

3) Ühtekuuluvus

Kuid nende mõistete lahtiseletamisel post-modernistlikus võtmes, saame hoopis äraspidisema maailmapildi, kui vabadusi hindav inimene tahaks.

Post-modernistlik mitmekesisus, ei ole mitte mõtete ja ideede (arvamuste) mitmekesisus, millele võiks ühiskonna sotsiaalne ning majanduslik areng tugineda, vaid rassi, rahvuse ja seksuaalse kallutatuse jt. atribuutide mitmekesisus.

Nimesid ei maini, sest ei tahaks ühtki sellist kuulsamaks teha, aga ka meie ühiskonnas inimesi, kes täidaks ametkondade poste näiteks vastavalt genitaalide komplektile, mitte kompetentsile.

Post-modernistlik võrdsus ei ole mitte >võimaluste võrdsus< vaid >tulemi võrdsustamine<. Aga antud metoodika viib katastroofiliste tagajärgedeni, sest hakatakse nudima andekaid/püüdlikke ning upitama andetuid/saamatuid. Viima latti madaladamale. Tunnustama keskpärastust jne.

Tulem – ühiskondlik degradatsioon pea kõigis valdkondades.

Ühtekuuluvuse egiidi all surutakse ühiskonnale peale identiteedipõhiseid kvoote, et saavutada mingi hoomamatu võrdsus. See aga viib otsesele diskrimineerimisele ja konkurentsi mudeli painutamisele. Siit ka tänapäeva uued

“normaalsused”, kus inimesi ei valita ametisse mitte nende oskuste ja võimete, vaid genitaalikomplekti, rassi, religioosse veendumuse vm. (nonsens)möödiku alusel.

Seega klassikalised lääne väärtused on löögi all ning neid püütakse lausa välja juurida, et luua seda uut ühiskonda (loe: düstoopiat).

Võtame näiteks sõnavabaduse, mis on lääne tsivilisatsiooni üks alustaladest, tänu millele on >üldse võimalik< nähtus nimega demokraatia (ei räägi siinjuures Eesti mudelist). Post-modernistlik lähenemine ei näe ette, et inimesed võiks heas usus mõtteid vahetada ning konsensusele jõuda. Nähakse võitlust erinevate gruppide (rass, religioon vm. ideoloogia, rahvus, sugu jt.) vahel, kus üks osapool survestab teist oma agenda võidu nimel.

Ehk siis, nad on võimetud nägema ideid, mis võivad olla ühiskonnas aksepteeritud olenemata sellest, kes (sugu, rass, rahvus jne.) selle idee esitas. Nad on veendunud, et inimeste mõtted ja veendumused on neile pähe surutud ning näevad vaid pidevat võitlust selle nimel, kes ja mida kellelegi peale surub.

Ja seega on nad ka väga aldis kasutama vaigistamismeetodeid oma oponentide vastu või siis neist lihtsalt üle karjuma.

Teiseks: Vaba turu eitamine

Kuna antud ideoloogid on tugevalt mõjutatud ka Marx'i ideedest (klassivõitlus), siis mõte vabast turust, kus inimesed kaupu ja teenuseid >vabatahtlikult< vahendavad, on neile võõras.

Nähakse klasse (lihtsustatult rikkurid ja vaesed) kus rikkurid (valge patriarhaat) sunnivad teisi (naised, tumedanahalised jne.) enda heaks orjama. Ignoreerides seejuures täielikult seda, milline on olnud sotsialistlike ja kapitalistlike ühiskondade ajalooline areng ja trendid. Kus kapitalistlikus ühiskonnas on inimene (olenemata temale omastest tunnustest) võimeline soetama toitu, eluaseme, transpordivahendi, meelelahutuse jm. samas kui näiteks tänapäeva ühes viimases “õitsva sotsialismi” näites, Venezuelas, seisab kohalik

“keskklass” tualettpaberi järjekorras.

Kolmandaks: Identiteedipoliitika

Post-modernistide silmis ei ole sa indiviid vaid omaduste kogum (sugu, rass, rahvus, seksuaalne orientatsioon jne.). Kõikide nende omaduste alusel on võimalik sind gruppeerida ja loomulikult on sind võimalik teise grupiga läbi selle vastandada. Ja kui sinna veel juurde lisada “ohvri” ja “rõhuja” tiitlid, siis saame küpse pinnase laiapõhjaliseks ühiskondlikuks konfliktiks.

Marx oleks ehk õuduses, kui näeks kuhu tema (majandusliku) klassivõitluse idee (pursuid Vs. proletariaat) on edasi arendatud. Post-modernistide käes on võimalik konflikti õhutada >ükspuha< millise tunnuse alusel.

Me oleme ainuüksi Marx'i sotsialistlikke edasiarendusi (Lenin, Stalin, Mao, Pol Pot, Castro jt.) juba näinud, mis on laostanud riike ja hävitanud sadu miljoneid inimesi, et siis väikese ajaga täielikult kollapseeeruda, paisates need ühiskonnad põrmu, millest vaid aastakümnetega on võimalik välja roomata, kui sedagi.

Ning mõelgem nüüd tõsiselt, kuivõrd ohtlikud on post-modernistide identiteedipoliitilised ideed.

Millist kaost ja hävingut on selle põhjal võimalik külvata.

On aeg peatuda, asi enda jaoks lahti mõtestada ning sellele ohule vastu astuda. Vastasel korral oleme otseselt vastutavad tulevaste põlvete hädade eest, mida on juba praeg väga lihtne ette näha ning mida on võimalik (praegu veel) suhteliselt kerge vaevada vältida.



YOUTUBE.COM

[Dangerous People Are Teaching Your Kids](#)

Dangerous people are filling the heads of young people with dangerous nonsense. Who are these people? They are what Jordan Peterson calls “the...

[Jürgo Bolitšenko](#)

[12 June at 14:43](#) ·